N° 45. 1862.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 15 April.

F. LEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Editie van maandag avond 8 ure.

Middelburg 14 April.

Jl. donderdag is, naar wij vernemen, door een 14 jarigen knaap, woonachtig in de gemeente Grijpskerke, eene poging tot brandstichting gedaan. Deze poging schijnt te hebben plaats gehad aan eene schutting, grenzende aan de woning van den predikant dier gemeente. Door spoedig aangebragte hulp is men den brand echter in zijne beginselen meester geworden.

Den volgenden dag hebben de officier van justitie, benevens de regter-kommissaris en substituut-griffier bij de arrondissements regtbank alhier, zich in loco begeven tot het instellen van een *onderzoek, waarvan de gevolgen nog niet bekend zijn.*

Zaturdag ll. zijn in het burgerlijk en militair huis van verzekering alhier ingebragt vier personen. Zij schijnen zich eene hoeveelheid te hebben toegeëigend der lading van het te Vlissingen liggend barkschip Dina, uit koffij en suiker bestaande, aan welker lossing zij met anderen tegen loon werkzaam waren.

Jl. vrijdag is aan de Utrechtsche hoogeschool bevorderd tot doctor in de regten, de heer A. J. van Deinse, geboren te Goes, na verdediging van theses.

De Nederlandsche handelmaatschappij heeft 30 schepen bevracht, waarvan 16 voor Amsterdam, 10 voor Rotterdam, 1 voor Dordrecht, 1 voor Schiedam en 2 voor Middelburg, zijnde het barkschip Westkapelle, gezagvoerder A. B. Crucq, en het barkschip Walcheren, gezagvoerder D. H. van der Heijde.

* Uit Vlissingen schrijft men ons heden:

„Vrijdag avond schijnt men poging tot diefstal beproefd te hebben aan boord van de stoomboot de Stad Vlissingen no. 1. Verschillende sloten waren verbroken, doch er is niets vermist dan eene portefeulje, papieren bevattende die geene waarde hebben dan voor den eigenaar. Het eenige kastje waarin nog eene geringe som verborgen was, heeft men onaangeroerd gelaten.

„Naar wij vernemen is de persoon van J. K., bode van Vlissingen op Middelburg, donderdag avond van hier vertrokken met zich nemende eene belangrijke som die hem in deze betrekking was toevertrouwd. Daar hij het algemeen vertrouwen bezat is het te vreezen dat een aantal personen daarvan schade zullen lijden."

In eene gehouden algemeene vergadering van ingelanden der vrije polders onder de gemeente Tholen, werd aan den heer mr. K. Wagtho, dijkgraaf dier polders, eene prachtige pendule ten geschenke aangeboden, ter herinnering aan de 50jarige vervulling van zijn ambt als dijkgraaf. Grondeigenaars, pachters en ingezetenen in die gemeente, hadden zich daartoe vereenigd, en namens hen werd door eene kommissie uit hun midden dat geschenk met een lijst der deelnemers overhandigd.

Door gezworenen en ontvanger-griffiers, zoo van genoemde vrije polders als van den kalamiteuzen polder Deurloo, werd aan den dijkgraaf den zelfden dag een diner aangeboden.

* Uit Oostburg schrijft men ons:

„Den 10 dezer werd door burgemeester en wethouders van Groede en Oostburg aanbesteed het verbeteren van den kleiweg tusschen die gemeenten door begrinding. Dit werk is gegund, behoudens nadere goedkeuring, aan den heer A. Butler te Schoondijke voor f 23,300. De naastbij zijnde inschrijving aan de aanbesteede som was die van den heer Stubbé te Sas van Gent, ad f 23,761, terwijl de hoogste inschrijving bedroeg f 32,000, zijnde van den heer J. Colijn te Nieuwvliet.

„Deze aannemingsom overtreft de begrooting, zoo dat de betrokken gemeentebesturen zullen moeten uitzien naar vermeerdering van de beschikbare fondsen.

„Men koestert alle hoop, dat de onderscheidene korporatiën *die hare geldelijke ondersteuning hebben toegezegd*, eenige van hen te vragen verhooging hunner toelage niet zullen weigeren, en men dus in staat zal worden gesteld om het zoo noodzakelijke en voor het algemeen zoo nuttig werk tot stand te kunnen brengen, en alzoo de kunstwegen in het voormalig 4de distrikt van Zeeland op 1 januarij 1863 met eene belangrijke zullen zijn vermeerderd."

Wij vernemen dat H. M. de koningin den 23 dezer de reis naar Parijs zal ondernemen.

De kommissie uit de tweede kamer der staten generaal, belast met het houden eener enquête naar den toestand der nederlandsche marine, heeft vrijdag gehoord de luitenants ter zee 1e klasse P. van Lelijveld en W. K. van Gennep.

In de maand mei aanstaande zullen, naar aanleiding van art. 59 der wet op het lager onderwijs van 13 augustus 1857 (Staatsblad no. 103), de inspekteurs van het lager onderwijs weder bijeen geroepen worden, om onder de leiding van den minister van binnenlandsche zaken, de algemeene belangen van het lager onderwijs te overwegen en te bevorderen. *Dit* is de vijfde vergadering van dien aard sedert de invoering van die wet.

---

* Uit Dordrecht schrijft men ons 12 dezer:

„Eindelijk wil men ook hier eens het voorbeeld gaan volgen door andere steden sinds lang gegeven. Groote dringende behoefte bestaat er aan geschikte en gezonde arbeiderswoningen.

„Aanzienlijk is het getal krotten, vochtige, bedompte bouwvallige huisjes, waarin soms groote gezinnen zich behelpen. En aan die ongezonde woningen is zeker de groote sterfte te Dordrecht toe te schrijven welke hier opgemerkt wordt. *In dit opzigt behoort onze stad tot de eerste van het land.* Die treurige ervaring heeft het bestuur der afdeeling Dordrecht van de Vereeniging tot bevordering van fabrieks-handwerksnijverheid op het denkbeeld gebragt een maatschappij of *vennootschap in het leven te roepen tot het bouwen en verhuren* van gezonde en luchtige arbeiderswoningen. Gemeld bestuur heeft eene meeting uitgeschreven om dit plan nader te bespreken. Deze meeting heeft ll. dingsdag plaats gehad en is talrijk bezocht geworden: het wenschelijke van die zaak is algemeen erkend. Over de middelen en de wijze van uitvoering liepen de gevoelens uiteen. Sommigen wilden aan die maatschappij een zuiver filantropisch karakter geven, anderen weer een winstgevend. Dezen wilden buiten de stad een terrein koopen om daarop nieuwe woningen met tuintjes te stichten, anderen meenden dat het wenschelijk was de oude bouwvallige woningen te koopen en door nieuwe te vervangen. Eindelijk is er een kommissie benoemd om de zaak rijpelijk te overwegen en met een koncept van statuten voor den dag te komen."

---

* Men schrijft ons uit Leiden, 9 dezer:

„*Een enkel woord over twee lezingen die wij in de laatste* dagen alhier hebben mogen aanhooren.

„Acht dagen geleden heeft de amsterdamsche predikant ten Kate gesproken en — de beste onder zijne hoorders teleur gesteld. Hij heeft een heldendicht voorgedragen, getiteld „De watergeuzen," hetwelk, eenige overdreven beelden en schaarsche dichterlijke vonken buiten rekening gelaten, niet anders is dan een hoofdstuk uit het een of ander leerboek van vaderlandsche historie op rijm gebragt. Nu gebeurt het wel soms dat een middelmatig vers door een bezield, welsprekend début genietbaar wordt; maar, helaas! ook de voordragt van den heer ten Kate was aller ongelukkigst, zonder verheffingsgeest, zonder verscheidenheid, steeds melodieus eentoonig. De heer *ten Kate heeft een algemeenen vorm van kadans, een val, een* zang, welke in zoo groote mate zijn voordragt beheerscht, dat deze kleurloos, onnatuurlijk, koud, onverschillig wordt op den duur. Blijkbaar was het dat de heer ten Kate bij zijne hoorders indrukken wilde opwekken, welke hij zelf niet of ter naauwernood gevoelde; er ging geen kracht uit van een persoon tot andere personen; er had geen zedelijke inwerking plaats van een mensch op andere menschen; niet de heer ten Kate zelf, maar slechts zijn handen en zijn stem hebben met ons in betrekking gestaan. Behoeft het gezegd te worden dat handen en stemgeluid de diepte eener ziel niet bereiken kunnen, en dat zij, die in den beginne luisterden en keken, spoedig hunne oplettendheid zagen afdwalen? Slechts de taal des harten of die der overtuiging kan boeijen; maar het eentoonig kabbelen van een beekje doet droomen. Geen de minste evenredigheid bestond er soms tusschen den inhoud van het vers en de wijze waarop het tot ons kwam: Op suiker zoeten toon *vertelde ons de dichter hoe, in de dagen van Alva, de takken* der boomen bogen onder het gewigt der lijken. „Verlos ons van den preektoon, Heer! Geef ons natuur en waarheid weer!" zegt Genestet. Die domme spanjaards! Waarom kozen ze geen sterker boomen? Wanneer ik dichters lees of hoor, vraag ik mij dikwijls of voor de meesten onder hen het verschil tusschen poësie en proza niet hoofdzakelijk door den meerderen of minderen graad van overdrijving, onopregtheid en kunstmatige opgesmuktheid bepaald wordt. Daar het dusgenoemde „heldendicht" reeds vóór de pause was afgeloopen, heeft de heer ten Kate ons tot slot nog drie Marker liedekens kunnen voordragen. Deze waren aangenaam en liefelijk om te hooren. Laat de heer ten Kate zich toch in 's hemels naam niet meer op episch terrein wagen; zijne persoonlijkheid schijnt niet krachtig genoeg om zich daar staande te houden. Laat de heer ten Kate als vertaler ons zijn meesterschap over den vorm toonen, en wij zullen hem van harte toejuichen.

„*Het geboor van den heer ten Kate was verre van aanzienlijk.* Gisteren in tegendeel verdrong zich in het zelfde lokaal eene zamengepakte menigte, welke schier uitsluitend uit mannen was zamengesteld. De heer Douwes Dekker, door de studenten uitgenoodigd tot het vervullen van een spreekbeurt, had dit voorstel aangenomen. Ook ik ben dat monstrum horrendum gaan zien en hooren. Laat mij in de eerste plaats het uiterlijk van den persoon beschrijven. Douwes Dekker heeft een middelmatige gestalte, is mager en bleek; zijn voorhoofd is trotsch en eerbiedwaardig; zijn oog is oneindig diep en welsprekend. Bij den eersten oogopslag begroet men in hem een buitengewoon man. Zijn stemgeluid is rein en onbegrijpelijk *zuiver, vol afwisseling en hartstogt, zonder inspanning* vangt men zijne zachtste toonen op; ieder zijner woorden baant zich een weg naar de harten. Zijn voordragt is niet kunstig aangeleerd, maar veelbeteekenend, hoogst natuurlijk, onverbeterlijk. Alles in dien man draagt het kenmerk van genie. Met een heimelijk gevoel van weerzin ben ik hem gaan hooren; de leidsche dames, twintig uitgezonderd, zijn zelfs geheel weggebleven, en komen er rond voor uit dat zij dien man verfoeijen. Laten de gebreken van Douwes Dekker ons zijne grootheid niet uit het oog doen verliezen: met al zijne ondeugden is hij verre verheven boven de alledaagsche niets beteekenende middelmatigheid.

„Zal ik thans het onmogelijke beproeven en mij, met de pen in de hand, getrouw het gehoorde voor den geest trachten te brengen? Douwes Dekker zelf heeft ons tegen zoodanige poging gewaarschuwd; hij heeft gezegd dat het vruchteloos is van zijne toespraken verslag te willen geven; hij zelf zou die *taak naauwelijks kunnen volbrengen. Zijne gedachten zijn* oogenschijnlijk zonder zamenhang; ieder oogenblik wordt de draad verbroken, die ze moest te zamen houden; men krijgt den indruk van een chaos door bliksemstralen doorkliefd.

„Wij willen nogtans iets mededeelen.

„De spreker begon met tegen zoogenaamde verhandelingen uit te varen; gelijk een timmerman aanneemt om binnen veertien dagen een tafel te leveren, zoo verbindt zich een redenaar om op een bepaald uur, naar aanleiding van een te voren vastgesteld onderwerp, indrukken mede te deelen, welke hem zelf op dat oogenblik misschien ganschelijk vreemd zijn. Douwes Dekker herinnert zich eens een preek, een nieuwjaarspreek indien hij zich niet bedriegt, gelezen te hebben, die met,deze woorden begint: „Mijne broeders, twaalf oogenblikken wat zeg ik? twaalf maanden weder vervlogen!" Is dat natuurlijk? Neen, maar kunstig gezocht en gevonden in het studeervertrek onder velerlei inspanning. „Zie, welk een *schoone stier!" roept men uit en bedoelt een vierkant stuk* doek, door Roza Bonheur of Potter met kleuren beklad. De schoone stieren ziet men in de natuur. Ook de menschen moet men zoeken in de natuur, niet in boekjes in duodecimo of in verhandelingen met deelen en onderdeelen. Douwes Dekker stelde zich voor ons menschen te doen zien, d. i. ons waarachtige, opregte indrukken mede te deelen, geen verzonnen vertelsels op te disschen.

„En inderdaad hij heeft ons menschen doen zien, op aandoenlijke wijze de worsteling tusschen geloof en ongeloof doen aanschouwen. Een vreemdeling (Dekker zelf natuurlijk) een monnik, een geneesheer zonder praktijk met toebehooren (een vrouw en twee koffers) allen op een stoomboot, *ziedaar de hoofdfiguren, welke de spreker ons geteekend heeft.* De vreemdeling gelooft niet aan God; hij weet niet of de mensch met een bedoeling of door het toeval op deze aarde is geplaatst; hij kan niet bidden; hij gevoelt zich ongelukkig door zijn ongeloof; maar *de vreemdeling doet wel waar hij* kan, redt den monnik het leven, geeft zijne meikersen aan de vrouw van den armen geneesheer, is vriendelijk jegens den matroos, spreidt een doek over de ontblootte borst van de zogende kapiteinsvrouw, doet den ouden monnik en de vrouw van den doctor, die beide op de derde klasse reizen en den guren nacht onder den blooten hemel doorbrengen, zijne hangmatten betrekken. De monnik en de vrouw van den dokter zijn luidruchtig en vrolijk te midden van hunne schamele armoede, maar zij gelooven aan de heilige maagd en bidden tot haar. De eerste wil dat de vreemdeling zijn boek gebruike om ook te bidden, maar deze kan niet bidden, noch met een boek, noch zonder boek. De monnik is verbaasd en ontsteld; hij bidt *voor den vreemdeling en zegent hem met deze woorden:* „De heilige maagd behoede u, behoede u voor ieder ongeluk, voor het eenig mogelijke ongeluk, hetwelk de zonde is." Met aandoening en opregtheid ontvangt de vreemdeling, die niet bidden kan, dezen zegen.

„Ziedaar in twee woorden opgifte van hetgeen, waarover Dekker gesproken heeft. Ik weet het: slechter verslag is nooit gegeven. Maar het zou een verraad zijn aan den redenaar gepleegd, indien ik trachtte een overzigt te geven van hetgeen men gevoelen moet en hooren uit den mond van Dekker zelf, om er het schoone van te waarderen. Welke is de bedoeling van den spreker geweest? Ik geloof niet dat hij eenige bedoeling gehad heeft, maar twee indrukken hoofdzakelijk heeft hij bij zijne hoorders onwillekeurig achtergelaten.

„Ziehier de eerste. Het katholicisme, zoo als men het in het zuiden van Europa vindt, in hoe groote mate ook door *domheid en onkunde bezoedeld, is schoon en liefelijk gelijk* de poësie van kinderen: het is de gemeenzame omgang met hemelsche geesten, die den geloovige steeds nabij zijn in de ure des gevaars en der verleiding, en hem vertrouwen en liefde in het harte geven. De italiaan beschouwt zijne heilige maagd, zijne heilige Monica en anderen niet als vreemdelingen, welke verre van hem verwijderd in de hemelen wonen; zij zijn niet voor hem schimmen of ideeën, maar wezens van vleesch en bloed; hij spreekt er mede als met zijn vrienden en raadgevers; hij bemint ze met een aardsche, maar reine liefde; hij sluit allerlei kontraktjes met hen; hij beknort ze, wanneer ze

hem ontrouw zijn; hij dankt ze niet, maar bedankt ze in den letterlijken zin des woords; hij zegt tot hen: „nu hebt ge leelijk met mij gehandeld; nu hebt ge uw woord verbroken; als ge zoo voortgaat, zal ik een anderen heilige kiezen; laat ons zien wilt ge weder goed voor mij zijn gelijk voorheen?"

„En de tweede indruk, dien Douwes Dekker ons onwillekeurig heeft gegeven, is deze. Ofschoon hij geene leerstellige overtuiging bezit, gevoelt hij ten volle het teedere en geheimzinnige der vroomheid, en kwetst niet gaarne den geloovige. Het eigenaardige der godsdienst schijnt volgens hem te zijn het gebed, de omgang van den mensch met een goddelijk persoon of goddelijke personen. Boven alle plaatselijke religies plaatst hij de algemeene godsdienst der liefde en bereidvaardigheid, welke de menschen uit alle tijden en landen tot elkander brengt en de waarde van ieder mensch afzonderlijk bepaalt.

„Nog ééne aanmerking. Douwes Dekker is een vriend der natuur. Hij is een geslagen vijand van alles, wat den geest beknellen kan. En toch scheen het mij gisteren avond dat die vriend der natuur zich soms aan *onnatuurlijkheid schuldig maakt*. Of is het niet onnatuurlijk dat iemand zich zelf steeds op den voorgrond durft plaatsen, als of hij het middelpunt ware des heelals? De vreemdeling, de twijfelaar (Douwes Dekker natuurlijk, ofschoon ongenoemd) heeft geen kerkelijk geloof noodig om zijn pligt te betrachten; onder al de passagiers van de stoomboot is hij de brave man bij uitnemendheid; op hem valt het volle licht; hij durft aanspraak maken op aller liefde en bewondering; hij is de interessante persoon, die aller oogen tot zich trekt. Wij zouden zoo gaarne zien dat de heer Douwes Dekker wat meer christelijke bescheidenheid bezat en de regelen der kieschheid wat beter wist in het oog te houden. De ten volle achtenswaardige man is ingetogen: schaamte, gevoel en maagdelijke trots beletten hem om de ligtzinnig dartelende en onheilige menigte te doen schouwen in de schuilhoeken van zijn hart; hij wacht er zich wel voor, aan een ligtekooi gelijk, den geheimzinnigen sluijer *voor den eerstkomende* op te heffen. Velerlei geruchten zijn aangaande Douwes Dekker in omloop; wij zouden zijn talenten vereeren, al waren zijne fouten onvergeeflijk, maar onze ingenomenheid met dien grooten geest belet ons niet het te erkennen: onwaarschijnlijk is het dat iemand, die zijne verhouding tegenover het groote publiek zoo slecht begrijpt, onberispelijk tegenover bepaalde individuën zou zijn."

Benoemingen en besluiten.

RIDDERORDEN Vergunning verleend aan den heer J. van Herwerde, konsulair agent van Rusland aan den Helder, tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van St. Stanislas 3e klasse, hem door Z. M. den keizer aller russen geschonken, en aan den baron E. Sirtema van Grovestins, 's konings buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het hof van Madrid, tot het aannemen en dragen der versierselen van ridder-grootkruis der Adolfs-orde, hem door Z. H. den hertog van Nassau geschonken.

Kerk- en schoolnieuws.

De bevestiging van den heer F. H. Michelsen, beroepen predikant bij de evangelisch luthersche gemeente alhier, die op zondag avond den 27 dezer zijne intreerede zal houden, zal naar wij vernemen in den morgen van dien dag plaats hebben door den heer F. J. Domela Nieuwenhuis, hoogleeraar aan het Koninklijk evangelisch luthersch seminarium te Amsterdam.

— De heer K. Kleinendorst, predikant bij de christelijk afgescheidene gemeente te Hoogeveen, heeft voor het op hem uitgebragt beroep naar Sluis bedankt.

Koloniën.

De zaturdag hier aangekomen landmail uit Nederlandsch-Indië bevat berigten van Batavia loopende tot 28 februarij.

Omtrent het gedrag van Hidayat waren geene verdere bijzonderheden vernomen. Ook de Javabode gelooft volstrekt niet aan de zuiverheid der bedoelingen van het onderworpen hoofd der opstandelingen. Dat blad laat zich aldus uit:

„Het doet ons leed thans te moeten zeggen dat er op dezen oogenblik niets naders is bekend geworden omtrent zijne onderwerping. Naar het oordeel van velen heeft hij eene voortreffelijke komedie gespeeld, waarvan het rekest der hadji's om hem daar te houden, aan de eene, en zijne proklamatie aan de opstandelingen, overal verspreid ter Zuid- en Oostkust van Borneo, waarin hij hen onder bedreiging van verschrikkelijke vervloekingen tot onderwerping aan hun soeverein, het nederlandsch goevernement, aanspoort, aan de andere zijde de bewijzen zijn. Wij durven gerust zeggen, dat dit het algemeen gevoelen is. Slechts enkelen zijn er die de onderwerping van Hidayat voor gemeend houden, even als die van Demang Lehman, aan wiens opregtheid de algemeene opinie ook nog steeds blijft twijfelen. Vox populi, vox Dei! toch hopen wij dat deze spreuk ditmaal blijke onjuist te zijn, — maar wij vreezen er voor.

„Ten gevolge van een en ander wint dan ook de meening meer en meer veld, dat het volstrekt noodig is onze troepenmagt aldaar aanzienlijk te vermeerderen, opdat er sterke mobiele kolonnes geformeerd kunnen worden, om het land in alle rigtingen te doorkruisen, zonder de bezetting onzer bentings — reeds zwak genoeg — te verminderen."

Gemengde berigten.

Van de drie gebroeders T., die onlangs korten tijd na elkander met de noorderzon van hier vertrokken zijn, heeft sich één, naar wij vernemen, bij het pauselijke leger te Rome in dienst begeven. — Het bekende engelsche stoomschip Great Eastern zal in het begin der volgende maand van Milford-Haven, waar het belangrijke vertimmeringen ondergaan heeft, weder eene reis naar New-York ondernemen, en in het midden van junij van daar naar Liverpool terugkeeren. — In de vorige week heeft het provinciaal geregtshof van Gelderland de vier personen, beschuldigd van vergiftiging van hunnen 75jarigen vader en schoonvader Evert Schipbroek, te Garderbroek, allen ter dood veroordeeld. — Van eene te Londen voor de tentoonstelling aangekomen schilderij van Eugène Lacroix wordt het volgende verhaald: De afzender had geen adres op zijn stuk gezet maar alleen den naam der schilderij „De bisschop van Luik." De beambten van het station bezorgden het stuk aan den bisschop wiens titel daarop stond vermeld, die met het onverwacht geschenk bijzonder was ingenomen. Na zich veertien dagen in het ongestoord bezit er van te hebben mogen verheugen, werd de vergissing ontdekt en de bisschop tot zijn leedwezen verpligt de schilderij weder af te staan. — Ook is een monsterkaas uit Canada voor de tentoonstelling ontvangen welke, bij een omtrek van 12 voet, 1042 pond weegt. Wegens te late ontvangst is zij echter afgewezen. — Te Keulen bestaan nog vele riolen, welke vóór omstreeks 2000 jaren door de romeinen in hunne Colonia Agrippina zijn aangelegd, doch thans liggen zij ongeveer 25 voet beneden den tegenwoordigen grondslag. Deze bijzonderheid wordt aangevoerd als een bewijs voor de aanmerkelijke verhouging der gronden in lang bewoonde plaatsen. — Te Leiden hebben vijf ouderlingen der nederduitsche hervormde gemeente na het beroepen van dr. A. Pierson hun ontslag aan den algemeenen kerkeraad ingezonden. — De *koning van Zweden en Noorwegen heeft* 20,000 thalers toegestaan om een aantal bekwame werktuigkundigen te zenden naar de londensche tentoonstelling. — Het hof van appèl te Bordeaux heeft dezer dagen uitgemaakt, dat een priester het regt niet heeft een kind, dat zijn cathechismus niet kent, harde voorwerpen naar het hoofd te werpen. De zaak scheen twijfelachtig, want de abt Thory, van Libourne, die een klein meisje het hoofd aan bloeden wierp met een stok, die zoo hard aankwam dat het kind neêrviel, was door de korrektionele regtbank van Libourne vrijgesproken. De advokaat van den abt beweerde, dat hij slechts zóó gehandeld had „in de uitoefening zijner funktiën" en dat men hem dus niet kon vervolgen zonder verlof van den raad van state. De regtbank, die deze zienswijze niet deelde, veroordeelde den abt tot eene boete van 15 fr. en 150 fr. schadevergoeding. — Een schot, Macdonald geheeten, vervult bij het japansche gezantschap dat zich thans te Parijs bevindt de eervolle betrekking van tolk. Vóór weinige jaren was hij nog slechts jagtopziener, maar toegerust met bijzondere taalkennis. Hij trok bij eene jagtpartij de aandacht van een aanzienlijken engelschman, die hem liet studeren. Na volbragte studiën kreeg hij eene betrekking in Indië en ook daar werd zijne uitgebreide taalkennis opgemerkt. Hieraan heeft hij dus de op hem uitgebragte keuze voor de eervolle betrekking van tolk te danken. — Een amerikaansch blad somt de maandelijksche behoefte van het bondsleger, gerekend op 600,000 man, in dier voege op: 14,625,000 pond spek of 24,375,000 pond versch rundvleesch, 136,994 vaatjes meel, 48,750 bushels boonen of 1,050,000 pond rijst, 1,950,000 pond cacao, 2,892,000 pond koffij, 195,000 gallons azijn, 12,449 bushels zout, 8,580,000 pond aardappelen, 1170 pond kaarsen en 3,120,000 pond zeep. — Volgens statistieke opgaven zijn in Oostenrijk in de onderscheidene gestichten opgenomen 120,020 vondelingen, in Frankrijk 102,000, Rusland en Polen 53,533, Spanje 46,250, Portugal 35,111, Italië 37,360, België 7574, Kerkelijke staten 3500, Denemarken 1172, Engeland 967 en Zweden 847. — Dezer dagen is een der molens tusschen Breskens en Schoondijke door den bliksem getroffen en daardoor belangrijk beschadigd. Men berekent de schade op ongeveer f 500. — Het goevernement der Vereenigde staten heeft een kanonneerboot doen vervaardigen met een kanon voor 100 ponders. De inrigting van dit vaartuig is zoodanig dat het door twee stoomschroeven bewogen wordt en men het tot ruim drie voet onder de oppervlakte des waters kan laten zinken, terwijl het op den vijand toestevent en hem in den grond boort, zonder gevaar te loopen zelf belangrijk beschadigd te worden. — In het lokaal der teekenakademie te 's Gravenhage is gedurende deze week ten toon gesteld een kunstig bewerkt tafelkleed, waaraan zes jaren is gearbeid. Het is uit ruim 4200 stukjes laken vervaardigd met zinnebeeldige voorstellingen van vogels, bloemen enz. — Te Zevenhuizen woont een grijsaard die in het jaar 1762 is geboren. Hij heeft 13 kinderen gehad waarvan er thans nog 3 in leven zijn; van zijne kleinkinderen leven er nog 29, van zijne achterkleinkinderen 75 en van zijne achter-achterkleinkinderen 7. — Prins en prinses Frederik hebben eene bijdrage van f 300 gezonden aan de hoofdkommissie tot stichting van een gedenkteeken aan Joost van den Vondel. — De senaat van de hoogeschool te Groningen heeft besloten het doktoraat in de wis- en natuurkundige wetenschappen honoris causa aan te bieden aan mr. S. C. Snellen van Vollenhoven, konservator aan 's rijks museum van natuurlijke historie te Leiden. — Dat de verpleegden in de Ommerschans de gevangenis boven het gesticht verkiezen blijkt wel daaruit dat een kolonist zich dezer dagen vrijwillig aangaf als brandstichter op een der hoeven, welk feit reeds vóór tien jaren gepleegd en geheel vergeten was. Zijn wensch is dan ook vervuld door hem in verzekerde bewaring te nemen, gelijktijdig met eenige andere verpleegden die onlangs brand hebben trachten te stichten.

Meteorologische waarnemingen,

gedaan op 's rijks werf te Vlissingen, des middags 12 ure.
April 1862.

Datum.	Wind. Rigting.	Wind. Kracht.	Barometer bij 0°.	Thermometer C.	betrekkelijke vochtigheid.	Spanning van den damp.	Regen in 24 u	Laagste temperat. en verschil met de hoogste.	Aanmerkingen.
6	W.ZW.	8	763.3	11.8	0.77	8.30	0.7	—	bew.betr.heij.
7	ZO.t.O	2	767.4	18.9	0.86	10.34	0.0	—	bew. en reg.
8	NOost.	5	767.3	12.8	0.86	9.78	7.3	—	reg.bew.heij.
9	N.t.W.	2	762.7	13.4	0.85	10.04	0.0	—	bew.reg.onw.
10	W.t.N.	2.5	762.3	9.7	0.91	8.70	12.7	—	betr.bew.heij
11	NOost.	10	764.3	8.6	0.87	7.80	0.0	—	bew.betr.heij
12	Noord.	9	768.4	4.6	0.68	4.73	0.0	—	ligt.bew.buij.

Thermometerstand.

12 april 's morg. 7 u. 40 „ 's midd. 1 u. 46 „ 's av. 11 u. 36 gr.
13 „ 's morg. 7 u. 36 „ 's midd. 1 u. 48 „ 's av. 11 u. 40 gr.
14 „ 's morg. 7 u. 40 „ 's midd. 1 u. 45 gr.

Staten generaal.

TWEEDE KAMER.

Wetsontwerp tot definitieve vaststelling van hoofdstuk V. der staatsbegrooting voor 1862.
(Departement van binnenlandsche zaken.)

Ten gevolge der verwerping van dit hoofdstuk, gelijk het door den heer van Heemstra was voorgedragen, is den 5 januarij dezes jaars eene kredietwet vastgesteld, die zoo spoedig mogelijk door eene definitieve begrootingswet moest vervangen worden. Daartoe strekt het hierboven genoemde wetsontwerp, onder dagteekening van 9 april jl. door den heer Thorbecke bij de tweede kamer ingezonden. De korte memorie van toelichting begint met de mededeeling, dat de minister, ofschoon hij gaarne vermindering gewenscht had, zijns ondanks gedwongen is verhooging te vragen. In vergelijking met de nog loopende kredietwet zijn sommige artikelen verhoogd, andere verminderd en eenige vervallen, zoo dat als slotsom nu een totaal gevraagd wordt van f 17,383,566,73, *tegen f 17,271,581,73 volgens de kredietwet*. De belangrijkste verhoogingen zijn die van art. 89, herstelling van buitengewone winter- en stormschade, met f 110,000, wegens eene doorbraak onder Werkendam op 18 januarij jl., en van art. 112, bijdragen aan gemeenten, voor eene behoorlijke inrigting van haar lager onderwijs, met f 30,000.

Bij art. 90, subsidiën aan maatschappijen en instellingen, tot het bekostigen van werken, dat met f 900 verhoogd is, teekent de minister het volgende aan:

„Hoezeer daarvoor thans geene uitgave wordt gebragt, meent de regering te dezer plaatse te moeten gewagen van eene verbetering, waarop ook in de tweede kamer der staten-generaal meermalen de aandacht werd gevestigd, de verbetering namelijk van den staat van verval, waarin de haven van Brouwershaven is geraakt.

„Toen in november 1857 een raad van den waterstaat werd ingesteld, ten einde de plannen te onderzoeken die voor eene verbetering van den waterweg van Rotterdam naar zee waren ontworpen, behoorde de verbetering der haven van Brouwershaven tot die punten, waaromtrent het gevoelen van die kommissie werd gevraagd. Op bladzijde 27 van haar in 1858 uitgebragt en algemeen verkrijgbaar gesteld rapport bespreekt de raad de verbetering dezer haven en beveelt daartoe een ontwerp aan, waarvan de kosten op f 108,630 worden begroot. Aan dat plan is geen gevolg gegeven, omdat de daarvoor gevorderde gelden niet konden worden bijeengebragt. Door den gemeenteraad is later een gewijzigd ontwerp voor eene verbetering op kleiner schaal in bedenking gegeven. Dit ontwerp bevat de verdieping der haven en het bouwen eener spuisluis; de uitvoering daarvan is geraamd op f 33,830.

„Hoezeer de belangen der zuid-hollandsche koopsteden kunnen gerekend worden bij de verbetering dezer haven betrokken te zijn, hebben de gemeentebesturen van Rotterdam, Dordrecht en Schiedam zich ongenegen betoond voor het werk eenige bijdrage te verleenen. Ten gevolge van deze weigering maakten ook gedeputeerde staten van Zuid-Holland bezwaar, het verleenen van een provinciaal subsidie aan de staten voor te dragen. De staten van Zeeland echter verklaarden zich bereid tot het geven eener bijdrage van f 8,000, waarna het gemeentebestuur van Brouwershaven besloten heeft de verbetering der haven vóór zijne rekening te doen uitvoeren, indien door het rijk een subsidie ten bedrage van f 11,280 of 1/3 der geraamde kosten werd verleend.

„De regering meent dat daarvoor allezins termen bestaan. De belangen der groote scheepvaart zijn bij eene verbetering dezer haven in hooge mate betrokken. Alle naar de zuid-hollandsche hoofdsteden bestemde schepen van eenigen diepgang moeten te Brouwershaven binnenloopen en een gedeelte hunner lading aldaar in ligterschepen overladen. Nu vinden deze ligterschepen, vooral wanneer zij geladen zijn, niet alleen geene veilige ligplaats in de haven, maar ten gevolge van den slechten toestand der binnenhaven is deze dikwijls geheel ontoegankelijk en het verkeer met de steeds druk bezochte reede volkomen gestremd. Dit heeft reeds meermalen aanleiding gegeven tot allerlei klagten en moeijelijkheden, en is ook voor de dienst van het rijksloodswezen en van de belastingen in hooge mate belemmerend. Alle hulpmiddelen om in dit ongerief te gemoet te komen zijn gebleken onvoldoende te zijn, zoo lang niet tot eene verbetering der haven zelve wordt besloten.

„Een en ander regtvaardigt, naar het oordeel der regering, het verleenen eener rijks-ondersteuning aan de gemeente Brouwershaven, wier welvaart en ontwikkeling van deze verbetering harer haven afhangt, en die bereid is daarvoor een offer te brengen, dat schier boven hare krachten gaat.

„De ondergeteekende (Thorbecke) denkt in het ontwerp der begrooting voor 1863 de te dier zake benoodigde gelden aan te vragen."

De bovenvermelde verhooging van art. 112 is meer eene *administratieve regeling, dan eene eigenlijke* aanvrage om verhooging. In het oorspronkelijk ontwerp van begrooting voor 1862 was voor dit onderwerp f 150,000 uitgetrokken, welke som ter gelegenheid der diskussiën tot f 100,000 verminderd werd. De toenmalige minister heeft niet aangetoond, hetgeen den tegenwoordigen minister sedert bleek, dat men op dat tijdstip reeds eene uitgaaf van f 130,000 te voorzien had. Ten gevolge van aanvragen van verschillende gemeentebesturen, was reeds door den koning aangewezen welk bedrag ten laste der vragende gemeenten zou komen, en bepaald dat het verder benoodigde door de provincie en het rijk ieder voor de helft gedragen zou worden. De minister onderstelt, dat, indien bij de diskussie van regeringswege inlichtingen in dien zin waren gegeven, het cijfer van het amendement wijziging zou hebben ondergaan.

Bij de diskussiën in de tweede kamer is ook de som van f 2000 voor het groot nederlandsch woordenboek, bij amendement *onder een afzonderlijk* artikel gebragt, aldus omschreven: „Voortzetting en voltooijing van het algemeen Nederlandsch woordenboek, eerste een-dertiende." De mi-

nister stelt voor, dit afzonderlijk artikel weder te doen vervallen en de som op te nemen in het artikel: „Ondernemingen van wetenschap en kunst en hare aanmoediging." — „Het schijnt raadzaam," zegt hij in de memorie van toelichting, „beide posten tot één te brengen, daar het niet wel mogelijk is nu reeds met genoegzame zekerheid te zeggen, dat de bedoelde arbeid in de geraamde dertien jaren tot stand zal komen. Een dergelijke onderneming is niet gelijk te stellen met een openbaar werk, waarvan de aannemer gehouden is op vaste tijdstippen een zeker gedeelte op te leveren. De arbeid kan langer en ook korter tijd duren; de personen kunnen ontvallen, of aan de taak, wier vervulling van hen wordt gewacht, niet voldoen."

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

In het engelsche parlement wordt nog druk gesproken over gepantserde schepen. Eenstemmig is men van oordeel dat Engeland als zeemogendheid afhankelijk is van den spoed waarmede de marine hervormd zal worden, maar over de wijze om dat doel te bereiken loopen de gevoelens zeer uiteen. Elk stelsel vindt zijne bijzondere verdedigers en bestrijders. De beraadslaging over de soort van schepen die men noodig heeft, is *echter niet doelloos, want een aantal overwegingen* doen zich voor. Uit het gevecht dat nu door de geheele wereld is berucht geworden, zou men al ligt geneigd zijn op te maken dat één Monitor boven twee Merrimacs te verkiezen is, maar men moet niet uit het oog verliezen dat op verre na niet alle bijzonderheden van dat gevecht bekend zijn. Buitendien geeft dit eene voorbeeld nog geen grond tot bepaalde toepassing in andere omstandigheden, want in het eene geval zal kracht, in het andere snelheid van vaart meer in aanmerking komen.

In Amerika was geen tijd te verliezen. De drang der noodzakelijkheid heeft een aantal ijzeren schepen van zeer uiteenloopend model in het leven geroepen, maar die nu ook blijken van zeer verschillend vermogen te zijn. Schatten zijn hierbij verspild, die Engeland voor een groot deel besparen kan. Na verloop van eenige maanden zal het getal der gepantserde schepen dan ook slechts eene zeer gebrekkige afspiegeling zijn *van de maritieme magt van een staat. Op dit oogenblik telt,* volgens eene opgaaf van L'indépendance belge, Engeland 15, Frankrijk 14, Spanje 5, Oostenrijk 2, Amerika 49 gepantserde schepen. Overtreft nu al Amerika met 13 het aantal ijzeren bodems van het gezamenlijk Europa, dan zien we daarin echter nog geen grond voor de gevolgtrekking van L'indépendance, dat alleen door dit overwigt in aantal de amerikaansche vloot in staat zou zijn de geheele europesche zeemagt te vernietigen. In Engeland worden thans met goed gevolg proefnemingen genomen met een nieuw, door Armstrong uitgevonden geschut, waartegen de drijvende batterijën van Ericson, naar men voorgeeft, niet bestand zullen zijn. Het kanon is een 300ponder, 14 voet lang, weegt 12 ton en heeft een middellijn bij het trompstuk van 10½ duim. De kracht werd beproefd op de schietschijf van de Warrior. Deze schijf, die eenigen tijd geleden te Shoeburyness werd opgerigt, is van de zelfde materialen gemaakt als de zijden van dit schip en had tot nog toe al de bestaande Armstrong-kanonnen volkomen weerstand geboden. Het eerste schot werd gelost met eene lading van 40 pond kruid, op een afstand van 200 ellen. Tot niet geringe verbazing van al de toeschouwers vloog een der ijzeren platen der schijf *oogenblikkelijk in tallooze stukken.* Ook in Frankrijk neemt men op dit oogenblik proeven met cylindro-koniesche projektielen, welke op de best voorziene ijzeren huid een vernielende werking moeten uitoefenen.

De gewigtige gevolgen welke het gevecht tusschen den Monitor en den Merrimac ook voor Europa hebben kan, noopt ons daarvan en van den bouw van beide schepen eene beschrijving te geven. Heden daarin verhinderd, deelen wij die beschrijving met andere nieuwstijdingen morgen in een bijvoegsel mede.

De strijd die zich zes maanden geleden bij de verkiezingen in Pruissen voordeed, verschilt in karakter aanmerkelijk van dien welke zich thans aan het oog van Europa vertoont. Bij de vorige verkiezingen werd de strijd nagenoeg uitsluitend gevoerd tusschen de voorstanders van vooruitgang en de verdedigers van een toestand die gerekend kan worden tot het verleden te behooren. Hoe levendig en krachtig voor beide *rigtingen ook gevochten werd, de* persoon des konings was niet in de beweging betrokken. Door een daad van het nieuwe ministerie, welke niemand die liefde bezit voor konstitutionele instellingen kan goedkeuren, is de wensch des konings als een middel gebruikt om op de verkiezingen invloed uit te oefenen. De natie die evenzeer gehecht is aan de konstitutie als zij liefde voor haren vorst koestert, is nu in eene zeer moeijelijke positie geplaatst. Het ministerie bouwt echter op haren eersten misslag geregeld voort. Eene bepaalde gissing omtrent den uitslag der verkiezingen komt ons, niettegenstaande de gerustheid der Kölnische Zeitung en andere liberale bladen, nog zeer gewaagd voor. Alleen schijnt men met zekerheid te kunnen aannemen dat in de hoofdstad de fraktiën der liberale partij zich meer en meer aaneen sluiten.

Dat de vrijheidsomwenteling van Italië, zoo naauw met het godsdienstig-maatschappelijk vraagstuk verbonden, eerst langzaam tot stand komt, kan voor de europesche rust niet *dan weldadig* genoemd worden. Terwijl wij thans meer en meer in het geïsoleerde Rome den doodstrijd der wereldlijke magt zien voleindigen; terwijl wij de pogingen van Frans II, om de revolutietoorts door zijne afgezonden roovers benden weder te ontsteken, *op de gezindheid der bevolking zien* afstuiten; terwijl wij de politiek van den vroegeren koning van Napels reeds — door het derde lid thans — der vorstelijke familie zien verlaten, en prinses Clementine van Oostenrijk, gemalin van den overleden prins van Salerno, het koningrijk van Italië zien erkennen in hare aanvrage om pensioen als generaals-weduwe — dan kunnen wij in al deze feiten voortgang bemerken, die, langzaam maar onmiskenbaar zeker, naar de oplossing voert der italiaansche kwestiën in de — zij het dan ook tijdelijke — monarchale eenheid door den tegenwoordigen minister Durando in zijn werk „De nationali*teiten" gepredikt.*

Zien we alzoo, wat het maatschappelijk element betreft, het italiaansche vraagstuk voortgang maken op den weg der oplossing, wat het godsdienstig element aangaat geven de laatste dagen verschijnselen, welke niet minder in dien geest spreken. Tegenover de fanatieke geestelijkheid toch, die zich dezer dagen, verpersoonlijkt in Antonio Canzio, te Bologna uitspreekt, en in een amendement aan de priesterschap zijner diocese openlijken opstand, ongehoorzaamheid aan de wetten en desertie predikt, zien wij glorievol overstaan het adres der lagere geestelijkheid aan Garibaldi om hen tegen Rome's hof te beschermen.

Reeds ziet men eene scheuring te gemoet in de italiaansche geestelijkheid, waarbij de wereldlijke magt de standaard zal zijn, rond welke vooral de hoogere geestelijkheid zich zal scharen, die natuurlijk noode kan overgaan tot het afstaan eener magt, wier schitterende stralen in de oogen van het volk, op hen als rond den pausselijken wereldlijken troon geschaard, noodwendig afstralen en hun invloed vermeerderen. De hoogere geestelijkheid verliest echter thans dagelijks van hare populariteit, terwijl de lagere deze meer en meer deelachtig *schijnt te worden. In Sicilië is de geheele geestelijkheid tegen* de wereldlijke magt gestemd, terwijl in Sardinië zich eene hervormingsgezindheid onder de priesterschap voordoet die aller belangrijkst kan genoemd worden.

Om verdere opruijing te voorkomen is Canzio voorloopig in verzekerde bewaring genomen.

In eene parijssche korrespondentie vinden wij vermeld dat er eene vredebreuk tusschen Ratazzi en Garibaldi aanstaande zou zijn. In dat geval kan het ontslag voorzien worden van Depretis, als minister van openbare werken.

In Saksen-Weimar heeft de landdag zich verklaard voor de afschaffing van de doodstraf.

Ten gevolge der vijandelijkheden waaraan de turken in den laatsten tijd van de zijde der montenegrijnen bloot staan, heeft de sultan van Turkye aan de groote mogendheden medegedeeld dat aan Omer pacha in last was gegeven, bij den prins van Montenegro een ultimatum in te dienen. Thans meldt een *telegrafisch* berigt *dat* de groote *mogendheden, met* uitzondering van Frankrijk, het plan tot een inval in Montenegro hebben goedgekeurd, wanneer dit ultimatum mogt worden verworpen. Omer-pacha zal dadelijk met zijne krijgs*operatiën een aanvang maken.*

Op het adres van het parlement der Ionische eilanden — dat dezer dagen verklaard heeft in eene vereeniging met Griekenland slechts verbetering van den tegenwoordigen toestand te kunnen zien, — heeft, volgens berigten uit Corfu, de lord-kommissaris aan het parlement verklaard dat men niet moest spreken over die vereenigingskwestie, daar Engeland met het protektoraat zoowel de regten als de pligten daarvan op zich had genomen.

De berigten uit Spanje omtrent de mexikaansche expeditie loopen zeer uiteen. Terwijl de dagbladen verzekeren dat de beste overeenstemming tusschen Spanje en Frankrijk blijft voortduren, heeft de spaansche regering aan het kongres verklaard dat zij de overeenkomst van Soledad en het gedrag van den generaal Prim goedkeurt. Door den Moniteur weet men reeds dat Frankrijk geweigerd heeft de overeenkomst tot onderhandeling goed te keuren en men komt dus van zelf tot *de onderstelling dat die mogendheid op het oogenblik alleen* staat. Alles doet ons zien dat het mexikaansche vraagstuk voor Napoleon groote moeijelijkheden oplevert.

Engeland.

In het lagerhuis is in de zitting van 11 april de italiaansche kwestie behandeld. Twee katholieke afgevaardigden, de heeren Bowyer en Hennesye, hebben de aandacht gevestigd op den ellendigen toestand van het italiaansch schiereiland. De heeren Layard en Gladstone hebben, in antwoord daarop, gewezen op de verklaring van den minister Ratazzi na de interpellatie in het italiaansch parlement door den heer Caracciolo di Bella gedaan. Lord Palmerston heeft deze diskussie beslo*ten door zonder omwegen te verklaren dat de oorzaak van het* kwaad gelegen is te Rome, en dat eerst op den dag der terugroeping van de fransche troepen, de ware vrijheid zal kunnen aanbreken.

Volgens een gerucht dat in eene blijkbaar meerdere toenadering van Oostenrijk en Engeland zijnen grond schijnt te vinden, is aan Ratazzi eene nota gezonden door het Foreing-office, om te verklaren dat Engeland het bezit van Venetië door Oostenrijk als noodzakelijk beschouwt voor het europeesch evenwigt. Het schijnt ons echter onaannemelijk toe, dat de ijverzucht van Engeland op den franschen invloed in Italië tot een stap zou hebben doen overgaan, die aan het italiaansche vraagstuk eene geheel andere wending zou geven.

Frankrijk.

Langzamerhand komen er, volgens het Journal des débats, meer berigten omtrent den toestand van Mexiko, die men tot hiertoe slechts kon beoordeelen naar oude verhalen en traditiën welke thans geen de minste waarde bezitten met betrekking tot de kennis van het heden. Eigenlijk bestaat er in dit land geene liberale of klerikale of reaktionaire partij; er zijn onderdrukkers en onderdrukten. De eerste zijn vermetel en deinzen voor niets terug, de laatsten zijn onderworpen aan het lot dat voor hen eene gewoonte is geworden. Men is thans nog in 't onzekere omtrent de bevolking. De indianen, die het grootste aantal uitmaken, zijn zeer onbeschaafd en zoo volkomen onverschillig omtrent de politiek, dat men in sommige streken zich nog onderdanen waant van Spanje. Eenige duizenden slechts bewegen zich op staatkundig gebied, terwijl de ware volksmenigte slechts wil werken en in rust leven. Die eigenlijke volksmenigte, godsdienstig, rustig en werkzaam, moet de grondslag zijn waarop eene regering zich kan vestigen. De inlandsche mexikaansche bevolking heeft ook eigenschappen die hare zamensmelting kunnen in de hand werken en tot vooruitgang doen strekken van het land, dat zoo geschikt is om eene nijvere bevolking ruimschoots te onderhouden.

Ziedaar de beschouwing, door het Journal des débats gegeven; eene korrespondentie uit Parijs aan L'indépendance zegt daaromtrent in hoofdzaak het volgende:

Ik kan u de afkeuring niet beschrijven, die het artikel van Le journal des débats bij velen te Parijs heeft ondervonden. Dat wij Mexiko gaan veroveren en aldus met eene tusschenruimte van drie honderd jaren de geschiedenis van Fernando Cortez gaan herhalen, laten wij daar. Verschil van opinie hieromtrent is mogelijk en het verdedigingsmiddel welligt in de noodzakelijkheid te vinden. Maar een geheel vreemde beschouwing te geven van die natie is niet van oneerlijkheid vrij te pleiten. Te ontkennen, dat er in Mexiko eene klerikale en liberale partij is, geeft een blijk dat men het land niet kent. De klerikale partij, anders gezegd de geestelijkheid, heeft daar alles in hare magt, en bezit drie vierde gedeelten van den grond. Eene geheele natie bedriegers te noemen is gemakkelijk, maar men moet het bewijzen.

De konklusie die wij uit deze twee berigten trekken is slechts dat Mexiko tot nog toe evenmin bekend is als het doel der expeditie daarheen. Omtrent beide kan de tijd ons slechts de ware voorstellingen geven. De kapitein Lagé van het *fregat Chaptal is uit Toulon naar Parijs ontboden. Men meent* dat hij, als gedurende eenigen tijd belast geweest met de orgasatie der fransche troepen in Mexiko, daaromtrent inlichtingen zal moeten geven aan den minister van oorlog.

Men verkeert steeds in het onzekere of de regering nog versterking zal zenden naar het expeditie-leger in Mexiko. Alleen weet men, dat eenige officieren van gezondheid eerstdaags daarheen zullen vertrekken, terwijl aan de studenten in de medicijnen is bekend gemaakt dat er gelegenheid bestaat om, even als in den Krim-oorlog, vrijwillig in het korps officieren van gezondheid te worden opgenomen.

— De aartsbisschop van Toulouse, daartoe genoodzaakt door de kreten van afkeuring, welke overal over zijne handelwijze werden aangeheven, heeft zich in het Journal de Toulouse verdedigd, en zijne verdediging is door verscheidene klerikale bladen overgenomen. Deze apologie is gegrond op de fijne onderscheiding tusschen het feit dat het jubileum van 16 *mei moet herdenken, en de gelukkige gevolgen die het* heeft gehad voor de katholieke kerk. Het schijnt dat men thans eerst op het denkbeeld is gekomen om van elkander af te scheiden, wat in de oogen van den historieschrijver en wijs*geer onafscheidbaar is: de daad en hare gevolgen.*

Het oordeel van Le temps, dat in deze van bijzondere beteekenis is, laten wij hier volgen:

„De aartsbisschop van Toulouse heeft eene uitlegging gegeven van het treurig mandement, waarover de Moniteur een oogenblik het laatste woord scheen te hebben gesproken. De schrijvers van die uitlegging trachten het regt van den bisschop te verdedigen, om eene gebeurtenis te vieren, waarin men niet den burgertwist moet herdenken, dien de kerk betreurt, daar zij een afkeer van bloed heeft, maar een feit waarbij het bedreigd geloof aan een groot onheil is ontkomen." Deze onderscheiding is meer fijn dan waar, en zou even goed toepasselijk zijn op eene feestelijke gedachtenisviering van den Bartholomeusnacht. De verpligte verdedigers van den aartsbisschop trachten door eene vergelijking hun gevoelen te staven en wijzen er op „hoe dikwijls de geestelijkheid het Te Deum zingt bij feesten, waaraan de gedachtenis van vergoten bloed niet *vreemd is, om aldus hare sympathie te betoonen of ten minste* haar gevoelen, ten voordeele der ideën die uit zulke gevechten zijn voortgekomen." Er is meer dan één historisch Te Deum, dat bijzonder weinig eervol voor de kerk zou zijn als men haar niet het voorregt toekende, om beurtelings de bekende uitspraak te vergeten en te herdenken: „Geef den keizer wat des keizers is." Maar hier heeft zij dat voorregt niet, omdat de tegenwoordige gedachtenisviering haar niet gevraagd is. Uit eigen beweging heeft de aartsbisschop een ongelukkig gedachtenisfeest willen vieren door plegtigheden die men het moord-jubileum genoemd heeft en die wij slechts willen noemen het jubileum der onverdraagzaamheid.

„Het is niet noodig om de leitrede des aartsbisschops in al hare deelen te wederleggen, wij brengen haar onzen lezers onder het oog; hun gezond verstand zal uitspraak doen over eene redenering die de geschiedenis verdraait in de bloemrijke volzinnen der kerkelijke rethorika. Men stelt in dat artikel de katholieken van het zuiden voor, als altijd aangevallen, zonder ooit zelf aan te vallen, en dus als in een voortdurenden toestand van wettige zelfverdediging. Heeft mgr. Desprez gedurende zijn aartsbisschopsschap dan nooit een blik om zich *heen geworpen? Hij zou dan overal overblijfselen, gedenk*teekenen en aanwijzingen daarmede in strijd hebben gevonden; en misschien zou hij vóór het schrijven van zijn amendement en het stellen zijner verdediging om den Albigensen-oorlog gedacht hebben."

ZEETIJDINGEN.

Sedert 11 dezer zijn de reede van Vlissingen gepasseerd, bestemd voor Antwerpen: *Elwine Louise*, gez. Kopp, Stettin; *Trenc*, gez. Bugisch, Memel; *Elbe*, gez. Boll, New-York; *Ann & Rosette*, gez. ..., *Freija*, gez. Major, beiden van Londen; *Geert Henry*, gez. Pik, Buenos-Ayres; *Victorine Meline*, gez. d'Oeuvre, Requijade; *Fire Dosire*, gez. Levinsen, Kjertemunde; *Marie Margaretha*, gez. Nielsen, Norge. Voor Gent bestemd: *Johannes*, gez. Antonissen, Hamburg; *Johannes*, gez. Mohring, Eborshorn.

Van Antwerpen uitgezeild; *Sant Sago*, gez. de Arona, Santander; *Vixen*, gez. Waller, Londen.

HANDELSBERIGTEN.

Meekrapprijzen.

ROTTERDAM 14 april. Er was heden eene flaauwe markt; mooije onberoofde gold f 25 à f 25½.

Graanmarkten enz.

AMSTERDAM 14 april. Tarwe en gerst prijshoudend. Raapolie op zes weken f 44¾. Lijnolie op zes weken 37¾.

ROTTERDAM 14 april. Op de heden gehouden markt waren gerst en paardenboonen 10, bruine- en witteboonen 25, wit zaad en boekweit 20 cent lager. Overigens is ons geene verandering opgegeven.

AXEL 12 april. Tarwe f 10,05 a f 11,20; Rogge f 7,85 a f 8,20; Wintergerst f 5,90 a f 6,25; Zomer dito f 5,15 a f 5,40; Haver f 3,25 a f 3,75; Paardenboonen f 7,45 a f 7,85; Duivenboonen f 8,20 a f 8,40; Bruineboonen f 11,20 a f 13,05; Groene erwten f 9,80 a f 10,25; Gele dito f 9,35 a f 9,80; Graauwe dito f 10,05 a f 10,45; Boekweit f 7,— a f 7,30.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 14 april.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½ pct.	63
	dito Nationale dito	3 „	75¼
	dito dito dito	4 „	—
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	140¾
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	101⅝
	Certifik. Hope & co.	4 „	73¾
	dito dito 1855, 6de serie .	5 „	91⅞
	dito	6 „	—
	Aand. spoorweg		194¾
	Leening 1860	4½ „	89⅝
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	75¾
Spanje.	Obligatien	2 „	43
	dito binnenlandsch	3 „	48¼
	Certifik. coupons bewijzen		—
	Krediet instelling		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek . . .	5 „	47⅞
	dito amsterdamsche	5 „	70⅛
	dito nationale	5 „	58¼
	dito 1847/1852	2½ „	—
	Bank aktien	3 „	721
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½ „	—
Portugal.	Obligatien	3 „	45
	dito nieuwe	3 „	44¾
Grenada.	dito		15¾
Venezuela.	dito	2½ „	22¼
Illinois.	dito	7 „	83⅞
Mexiko.	dito	3 „	31¾

Londen 12 april. ten 12 ure. Consols 93⅞.
Weenen 12 april. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 70,30.
Parijs 12 april. (slotpr.) 4½ pct. compt. 98,10 3pct. 70,05.

Coupons en losbare obligatien.

AMSTERDAM 10 april. Metalliek f 21,65; Napelsche f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,75; Engelsche Russen f 11,75; Fransche f 55,62½; Belgische f 55,75; Pruissische f 34,68½, Spaansche piasters f 2,38; Spaansche coupons per fr. f —,—; Hamb. Russen f 31,87½; Russische in zilveren roebels f 32,50; Poolsche in fl. f 27,31½; Nationale metalliek f 28,95; Dollars f 2,33.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd:

F. H. MICHELSEN,
Beroepen Predikant bij de Luthersche
Dordrecht, Gemeente te Middelburg,
den 9 April 1862. en
C. S. DE HAAN.

Bevallen van eene DOCHTER P. A. LOEFF — GOETZEE.
Koudekerke, den 11 April 1862.

Heden ontsliep in de hoop op zijn Verlosser en Heer, tot mijne en mijner Echtgenootes diepe droefheid, mijn hartelijk geliefde en voor mij zorgende Vader BOUDEWIJN DE DIE, in den ouderdom van 70 jaren en ruim 8 maanden, door een spoedig afnemen zijner krachten en ongesteldheid van slechts weinige dagen.
Oostburg, B. DE DIE.
den 11 April 1862.

Heden ontvingen wij de treurige tijding dat onze veel geliefde Moeder en Behuwdmoeder MAGTELTJE VARKEVISSER, laatst Weduwe van A. H. DE RUYTER, na eene korte ongesteldheid, in den ouderdom van 69 jaren, te Scheveningen is overleden.
Middelburg, P. C. PLUGGE.
den 13 April 1862. J. PLUGGE, geb. RIEKSE.
Dienende deze zoo tot bijzondere als algemeene kennisgeving, zoo buiten als binnen deze Stad.

Al de genen die iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer G. O. VAN STEIN CALLENFELS, in leven Arrondissements-IJker en beëedigd Landmeter, gewoond hebbende en overleden te Oostburg, worden verzocht daarvan opgaaf en betaling te doen vóór den 27 April 1862. ten Kantore van den Notaris J. W. LE NOBEL, te Oostburg.

De bekende en onbekende Schuldeischers van de, onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde, Nalatenschap van wijlen CORNELIS VAN DER HOOFT, in leven Landbouwer, gewoond hebbende en overleden te Waterlandkerkje, worden bij deze opgeroepen om op Donderdag den 1 Mei 1862, des voormiddags ten 10 ure, in de Stads Herberg bewoond door GERARD WISSE, tegenwoordig te zijn bij de sluiting der Rekening en Verantwoording van het beheer diens Boedels, en om, zoo er geen verzet plaats heeft, dadelijk hunne Schuldvorderingen te ontvangen, voor zoo verre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

CONGRES TE MIDDELBURG.

Daar binnen weinige dagen het **Programma** voor boven bedoeld Congres zal worden uitgegeven, worden allen, die nog **Lijsten ter deelneming** onder hunne berusting hebben, verzocht die ten spoedigste in te zenden, ten einde een ieder zoodanig Programma te doen toekomen.

Die genen, welke wenschen nog als Lid toe te treden en alzoo ook de uit te geven Stukken te ontvangen, kunnen zich daartoe aanmelden bij den Burgemeester hunner Gemeente, bij het Afdeelings-Bestuur der Zeeuwsche Maatschappij van Landbouw, of met portvrije Brieven bij den Secretaris van het Congres.

De door velen gedane vraag of **Dames-Leden**, zoo als er reeds verscheidene zijn toegetreden, ieder ééne Dame bij de feestelijkheden op hare Kaart mogen Introduceren, wordt bevestigend beantwoord.

Namens het Congresbestuur,
G. N. DE STOPPELAAR, Secretaris.

VEEMARKT OP HET DORP NIEUWLAND,

Woensdag den 16 April 1862.

BEKENDMAKING.

De DIJKSDIRECTIE van de Watering **Groede c. a.** is voornemens om op Vrijdag den 25 April 1862, des namiddags ten vier ure, in de Herberg de DRIE KONINGEN, te Groede, in het openbaar aan te besteden:

a. **Het verhoogen en verzwaren van den Zeedijk,** gelegen vóór den **Baanstpolder,** met het aanbrengen van een BUITENBERM, over eene lengte van **108 Ellen;**

b. **Het doen van eenige herstellingen aan de Paalwerken.**

Waarvan de Bestekken, te rekenen van den 12 dezer, bij den Ontvanger-Griffier dezer Watering zullen ter visie liggen, terwijl op Donderdag den 24 April 1862, des namiddags ten twee ure, aanwijs in loco zal worden gedaan.

Groede, 8 April 1862.

De Dijksdirectie voornoemd,
M. MAZURE, Dijkgraaf.
P. A. LE CLERCQ, Ontv.-Griffier.

De **VERKOOPING van HOUTWAREN uitgesteld** tot Vrijdag 25 April 1862. Nadere aankondiging.

De Notaris D. UYTTENHOOVEN, residerende te Vlissingen, zal op Zaturdag den 19 April 1862, des voormiddags ten 10 ure, onder de Gemeente van Oost- en Westsouburg, op het Hofje genaamd **Overweg,** gemerkt no. 66, bewoond door de Weduwe van JACOBUS PIETERSE, in het openbaar te koop veilen:

EENE PARTIJ HUISRAAD,

bestaande in een Kabinet, Kleerkist, Klok, een Bed met toebehooren, Tafels, Stoelen, Spiegels, Koper, Tin, Glas- en Aardewerk; — alsmede drooge en groene **Mutsaards,** Planken, Ladders, Jokken, Mandewerk, eenige Arbeiders Gereedschappen, eene partij Zakken, **Boeken** en wat meer zal worden gepresenteerd.

Wegens verandering van betrekking zal MARINUS WESTDORP, Koopman, wonende te **Heinkenszand,** aan zijn woonhuis aldaar, op Woensdag den 23 April 1862, des morgens 10 ure, door het ministerie van den Notaris Mr. A. E. VAN DISHOECK, in het openbaar ter verkoop aanbieden, eene aanzienlijke collectie **Japansche, Moderijne** en **Chinesche**

PORCELEINEN,

waaronder vele zeldzaamheden; — voorts eene partij
GALANTERIEN EN MALJENIERSWAREN.

OPENBARE VERKOOPING door den Notaris WOUTERSEN, Woensdag 23 April 1862, 's avonds 7 ure, in de Bovenzaal van de Societeit DE VERGENOEGING te Middelburg, van:

1. Een **HUIS en GEVOLGEN,** met daarbij behoorend **Pakhuis,** op de Turfkaai (het Nijmeegsche Veerhuis), waarvan de jaarlijksche Huur bedraagt *f* 125,60.
2. Een **HUIS en GEVOLGEN,** in de Vlissingschestraat, wijk K no. 47, bewoond door J. BOOGERT, tegen *f* 5,50 per maand, dus jaarlijks opbrengende *f* 66.
3. Een **HUIS en GEVOLGEN,** in de Schuitvlotstraat, wijk O no. 297, door 5 afzonderlijke partijen bewoond, gezamenlijk wekelijks *f* 2,15, of jaarlijks *f* 111,80 aan Huur opbrengende.

Alles ter bezigtiging op den dag der Verkooping van 9 tot 12 en van 2 tot 5 ure.

Overigens op uitgezette Kaarten, ook bij genoemden Notaris verkrijgbaar, nader aangewezen.

TH. C. G. RIVIÈRE,

GROOTE MARKT, I no. 13,

Heeft de eer de ontvangst te berigten van nog eenige **nieuwe Modellen Zomermantels.**

Voor Heeren, à l'instar de Paris

CHEMISES SUR MESURE,

waarvan de modellen afgewerkt ter bezigtiging zijn.
Fraaije keuze in **PANTALONS** en **VESTENSTOFFEN.**

In den Boekwinkel van A. J. DE WILDE is op nieuw ontvangen eene extra fraaije partij **BEHANGSEL-** en **GORDIJNEN PAPIER,** tot zeer civiele prijzen. Schilders genieten behoorlijk rabat.

MODES ET NOUVEAUTÉS.

Bij de ondergeteekende zullen ter bezigtiging gesteld worden de MODELLEN van **Dames-** en **Kinderhoeden;** voorts eene ruime keuze van **Stroo-** en **Fantaisiehoeden, Linten,** van af de minste tot in de rijkste dessins en kwaliteit, **Bouquetten, Vederen,** Stroo- en Paardenharen **Fournitures, Kinderkragen** enz. K. J. L. STRACKE.

HOOI TE KOOP, **KLAVERS** TE HUUR, en in den Grastijd **GRAS** te bekomen bij G. B. v. VARIK, Vlissingsch Wagenplein.

Groote ELFT en **WINTERZALM,** Groote Markt, bij P. L. DE BAERE.

De ondergeteekende gaat steeds voort met het **Incasseren van Gelden** op Vlissingen en Goes.
J. GROENEWEGEN.

POMERANZEN-SPIRITUS
van H. Ketjen & Zoon te Doetinchem,
In Depôt vóór Middelburg en omstreken bij DE ERVEN A. J. DRONKERS, Krommeweele.

BESTE FRANSCHE **AARDAPPELEN** zijn van heden **in lossing** aan den Dam tot een civielen prijs. Adres Kortendelft P. DE ZEEUW.

TE KOOP **best DEK-** en **LATER-RIET.** Te bevragen en te bezigtigen bij P. SCHELLING te **Ouderkerk** a/d IJSSEL.

Een BEJAARD MAN vraagt **Kost** en **Inwoning** zonder **Beddegoed,** in een stil Huisgezin, tegen *f* 40 per Kwartaal. — Inclinerenden, onder opschrift P., bij J. C. & W. ALTORFFER.

EEN BLINDE.

Bij het invallen van den Schoonmaaktijd neemt M. J. BELDEROK, Leerling van het Blinden-Instituut te Amsterdam, de vrijheid zich tot het maken van **VLOERMATTEN** aan te bevelen. Het is hetgeen hij op het Instituut geleerd heeft, en het eenige waarmede hij zich een stukje brood kan verdienen. — Woonplaats: Scharminkelstraat, hoek van de Noordstraat, te **Vlissingen.**

Met Mei TE HUUR eene **HERBERG** op het Dorp **Nieuwland.** Te bevragen bij A. DE KRAKER, Heerengracht.

Met Mei eene Burger **Dienstmeid** of **Noodhulp** benoodigd, die goed met de Pot en Wasch kan omgaan. Te bevragen bij den Boekhandelaar MESTDAGH, te Vlissingen.

De nieuwste uitgave **MUZIJKWERKEN Piano,** ontvangen bij den Boekverkooper HOUPT, waaronder: DE MUSICALE KOM-EN-ZIECH-WINKEL. Deze verzameling van Potpourri's strekt bij feestelijke gelegenheden, en in huiselijke kringen ten nigtsnoer om tot vrolijkheid op te wekken. Dit is reeds de zesde druk.

SCHOUWBURG TE MIDDELBURG.

Op Woensdag den 16 April, door de Onderofficieren der Tirailleurkompagnien van het 2de Regement Infanterie:
1. DE HUT IN HET GEBERGTE.
2. DE BLOEDZUIGERS; daarna Groot Divertissement met Linten, Bogen, Lansen, Vlaggen enz., in geheel nieuwe Figuren. — Tot slot:
EEN UUR TE LAAT, OF HET VERIJDELDE TWEEGEVECHT. Aanvang ten 7 ure.

ZEEUWSCHE MAATSCHAPPIJ VAN STOOMVAART.

STOOMBOOT

de Stad Vlissingen n° 2.

van **Vlissingen** MAANDAG, WOENSDAG en VRIJDAG des morgens ten **8 ure,** na aankomst van de Stoomboot van Breskens.

van **Rotterdam** DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG des morgens ten **10 ure,** na aankomst van den Rijn-spoortrein.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in April.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Dingsdag	15	's morg.	11,30	Dingsdag	15	's morg.	8,30
Donderdag	17	„	6 ure.	Woensdag	16	„	[illegible]
Vrijdag	18	„	6	Vrijdag	18	„	10,30
Zaturdag	19	„	6	Zaturdag	19	„	10,30
Zondag	20	„	5	Zondag	20	„	10,30
Maandag	21	„	5	Maandag	21	„	10,30
Dingsdag	22	„	6	Dingsdag	22	's midd.	12 ure.
Donderdag	24	„	8	Woensdag	23	„	12
Vrijdag	25	„	9	Vrijdag	25	's morg.	[illegible]
Zaturdag	26	„	9,30	Zaturdag	26	„	[illegible]
Zondag	27	„	10,30	Zondag	27	„	[illegible]
Maandag	28	„	[illegible]	Maandag	28	„	[illegible]

[illegible]

BIJVOEGSEL VAN DE MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 15 April 1862. No. 45.

Middelburg 15 April.

Het belangrijke van het zeegevecht tusschen den Merrimac en Monitor, dat gedurende eenige dagen alle andere kwestiën van den dag achter zich gelaten heeft en de marine van alle staten met eene revolutie bedreigt, noopt ons deze gebeurtenis uitvoerig, en waar [illegible] met herhaling van hetgeen wij daaromtrent reeds vroeger hebben gezegd, aan onze lezers mede te deelen.

Het was op zaturdag 8 maart dat van het fort Monroe en het eskader dat aldaar voor anker lag een vreemd verschijnsel werd waargenomen. Een monsterachtig vaartuig kwam uit de haven van Norfolk in eene regte lijn op het fort en de daarbij liggende schepen aanstevenen. Zonder masten, voerde het vreemdsoortige schip slechts een schoorsteen en een vlaggestok waarvan de vlag der konfederatie woei. De Cumberland was de eerste die stoutmoedig op de vreemde verschijning aanvoer en haar de volle laag gaf. Donderend vlogen de [illegible], maar stuitten terug tegen den Merrimac, die ongedeerd nog eenige oogenblikken voortstoomde en daarop de schoten van den Cumberland beantwoordde. Deze kogels hadden eene vernielende uitwerking, waarop het rebelsche monster met den voorsteven tegen den Cumberland inliep, en het prachtige schip met de geheele bemanning, die meer dan 200 man bedroeg, voor altijd in den schoot der golven deed verdwijnen. De twee kleinere stoombooten die den Merrimac vergezelden hadden inmiddels met den Congress, een fregat van 52 stukken, een hevig gevecht gevoerd. Toen de Merrimac ook dit schip wilde aanvallen, werd de vlag gestreken en de Congress gaf zich over. Vier of vijf andere schepen werden door het schip der zuidelijken nog in den grond of reddeloos geschoten, waarop de nacht een einde maakte aan het gevecht. Toen op den volgenden dag de graauwe morgennevel langzaam was opgetrokken, zag men het geduchte zeemonster weder tot schrik en ontzetting voor anker liggen. Op het tooneel van den strijd had echter den vorigen avond een andere niet minder geduchte vijand, eene tegenpartij den Merrimac waardig, post gevat.

Thans werd er een gevecht geleverd dat zijne wedergade te vergeefs in eenige marine-annalen zal zoeken. De twee zeemonsters bleven eerst op eenigen afstand elkander met een voortdurend vuur bestoken, zonder dat hunne ijzeren huid het minste nadeel scheen te ondervinden. Langzamerhand naderden eindelijk de oorlogsbodems elkander en trachtten met de geduchte voorstevens schade toe te brengen aan hunne tegenpartij. Woedend werd er gestreden, — op eene wijze echter die geen der manschappen deed sneuvelen, daar beide schepen op onzigtbare wijze manoeuvreerden en slechts vuur en ijzer aan elkaar ten beste gaven. Eindelijk trok de Merrimac af, na nog verschillende schepen, waaronder het fregat Minnesota, deerlijk te hebben gehavend. Het zij dat ammunitie ontbrak, het zij dat de Merrimac een weinig schade had bekomen; merkbaar was het toch niet dat hij nadeel had geleden. Het was of het doellooze van dit gevecht hem noopte om dezen tegenstander te ontwijken, en liever tegen de houten schepen te woeden, die naar alle zijden het monster dat op hen toeschoot, trachtten te ontwijken. Langzaam en fier vertrok het van de plaats, die het tooneel geweest was van zijne overwinning, terwijl de Monitor het onnoodig scheen te wanen hem te vervolgen, of misschien reeds tevreden was de vloot, wier vernieling zonder zijne hulp onvermijdelijk zou geweest zijn, voor verdere ongevallen te hebben bewaard.

Volgens een telegrafisch berigt is de Merrimac weder in staat gesteld om in zee te steken.

„In het kongres van de afgescheidene staten, werd den 10 maart de volgende kennisgeving ontvangen omtrent het gevecht in Hampton Roads, ten gevolge eener daartoe strekkende vraag van mr. Lyons. De beschrijving verschilt, zoo als men zien zal, met de berigten die van de zijde der noordelijken tot ons gekomen zijn, voornamelijk wat betreft het gevecht tusschen den Merrimac en den Monitor. De Merrimac wordt steeds Virginia genoemd, zoo als de afgescheidenen hem herdoopt hebben.

Stoombatterij Virginia van de Afgescheiden staten bij Sewall's punt, 8 maart.

Admiraal! Ten gevolge van het verwonden van den admiraal Buchanan, wordt het mijnen pligt om te berigten dat de Virginia heden morgen ten 11 ure de werf verliet, langs onze batterijen de rivier afstoomende, en overstekende naar Newport News, waar wij de fregatten Cumberland en Congress engageerden alsmede de batterijen aan den wal, benevens twee groote stoomfregatten, vermoedelijk de Minnesota en Roanoke, een zeilfregat en verscheidene kleine met zwaar getrokken geschut gewapende stoomers. Wij liepen den Cumberland aan boord, waardoor hij zonk en joegen den Congress op den wal, waar hij zijn vlag neerhaalde en de witte vlag heesch; doch hij schoot op ons onder de witte vlag, waardoor de luitenant Minor en eenige van ons volk gewond werden. Wij openden weder ons vuur op hem, waardoor hij nu in vlammen staat. Het ondiepe water belette ons de andere fregatten te naderen. Dit en de invallende duisternis behoedde hem voor vernieling. Ons verlies is twee dooden en acht gekwetsten. Van twee van onze stukken zijn de trompen afgeschoten, de voorsteven is verwrongen, en de bekleeding wat beschadigd, het ankeren al de vlaggestokken zijn weggeschoten, de schoorsteen en stoompijp doorschoten. De houding van officieren en manschappen was naar wensch, en het kon werkelijk ook niet anders, na het edele en dappere gedrag van den kommandant, wiens wond iedereen betreurt, terwijl allen zich gaarne voor hem zouden opgeofferd hebben, om hem te redden.

De Beaufort, luitenant Parker, en Raleigh, luitenant Alexander, vertrokken met ons van de werf, en zoodra men op de James rivier bemerkte dat het gevecht begonnen was, kwamen de Patrick Henry, kommandant Tucker, de Jamestown, luitenant Barney, en de Teaser, luitenant Webb, bij ons, al welke schepen een werkzaam deel aan het gevecht namen en zeer goede diensten bewezen. Hiernevens voeg ik een rapport van den officier van gezondheid.

Ik heb de eer, sir, met zeer veel achting te zijn

Uw gehoorz. dienaar,
CATESBY AP. R. JONES.

Het volgende is overgenomen uit het Norfolk dagboek van den 10 maart.

Op den morgen van den 8 maart verliet het stoomfregat Virginia, kommandant de vlagofficier Franklin Buchanan, zijne plaats aan de werf en stoomde, vergezeld van de stoomschepen Beaufort en Raleigh, kommandanten Parker en Alexander, uit de haven. Het was een trotsch gezigt om den met ijzer bekleeden Leviathan zachtkens door het water te zien glijden, de roode standaard van zijnen kommandant aan de voorste en de heldere vlag der konfederatie aan de achterste vlaggenstok voerende.

Niet het minst indrukwekkende dat hij opwekte, was de gedachte, dat zijn dappere bemanning, onder een bevelhebber en officieren waardig om hun lot te besturen en de vlag welke hij voerde te verdedigen, onder lagchen en hoerahs een vraagstuk ging oplossen in het oorlogvoeren ter zee, om den proeftogt van den Virginia te maken, de proef van 't gevecht. Niemand kon ook de kleine stoomers met de vrolijke vlag aan piek en in top, in zijn kielwater stoomende zien, zonder opwelling van bewondering voor de dappere mannen die er op waren en een gebed voor hun welslagen. In de achterhoede kwam de admiraal, kommandant der werf, met een staf van zeeofficieren. Zoo stoomde het eskader uit de haven, langs de werven, volgepropt met toeschouwers, langs de batterijen, zwart met soldaten. Door de versperringen zijnde, legt de Virginia het roer aan stuurboord en neemt het zuidelijke kanaal. Ondertusschen was het zeer stil. De twee fregatten lagen met hunne sloepen op de spieren en het want goed hangende. Zagen zij de lange zwarte romp? Hadden zij haar verkend? Was het onwetendheid, minachting of kalmte? Dit waren de vragen die wij ons zelven deden toen wij door de ondiepten bezuiden het fregat stuurden, met de twee mondige kleine gunboats op onze stuurboords zijde, den vijand zoekende. Onze twijfel hield spoedig op bij de hevige losbranding van een kanon achter Sewalls punt. De klank rolde over het water en stierf weg, doch steeds hing het waschgoed, steeds de sloepen op de spieren. Een ander schot (1 u. 20 m.) brak de stilte af, en een stoomer kwam van Newport news; op het zelfde oogenblik verlieten twee andere Oldpoint, het kanaal binnen Hampton bar nemende. Vlug glijdt de Virginia door het water; vlug en met uitstekenden moed volgen de Beaufort en Raleigh, waar hij gaat. Ten 1 u. 50 m. valt er een schot uit een getrokken stuk uit deze kleine scheepjes; daarop ziet men een witte vonk van haar kameraad. Steeds het waschgoed in het want, de sloepen op de spieren. Was dit vertrouwen? Het kon geene onwetendheid zijn. Wilde het terpedocs, batterijen onder water, helsche machines beteekenen? De gunboats geven weder vuur, en ziet, hier naar het oosten rijzen gelijk groote kasteelen boven de steile wateren op: de Roanoke en Minnesota, de eerste onder stoom, de tweede op sleper. Andere rookwolken, andere hevige ontbrandingen van de gunboats, maar de Virginia gaat vlug en stil voort om zijn werk te verrigten. Nu vuurt de Cumberland, welke het meest naar den wal ligt, nu de Virginia, welke digt bij is, nu de booten van Sewall's punt, nu de Minnesota, nu de Roanoke, en beeft de lucht van de kanonnade. Nu lost de Virginia zijne breede boorden, en loopt de Cumberland op zijn voorschip aan stuurboord, nu klaart de rook op en schijnt hij de James rivier op te stoomen. Dit gebeurde 20 minuten vóór 2 ure. De Congress zet zijne marszeilen bij, en zoo, met een sleepboot op zijde, loopt hij het Noordelijk kanaal af, waar de Minnesota aan den grond zit en loopt daar regt op den wal. Ondertusschen vuurt de Virginia op het fort der yankees; zachtkens stoomt hij terug, en de Cumberland, nu tot den witten gang reeds gezonken, opent op hem weder zijn vuur.

Een dapper man voerde dat schip, een man waardig eene betere zaak voor te staan. Schot op schot vuurde hij af, dieper en dieper zonk zijn schip, het pivotstuk wordt het laatste losgebrand; het schip helt naar stuurboord, dan weder naar bakboord, zijn vlag waait woest uit, en de Cumberland zinkt neer, als een gedenkteeken en een grafschrift voor zijne dappere bemanning. De Virginia stopt. Is hij aan den grond? En waar zijn de gunboats Raleigh en Beaufort? daar zijn ze in gevecht met den Congress, steeds nader en nader komende. Tien minuten vóór vieren streek de Congress. Parker haalde de vlag neer, en heesch zijn eigen vlag in de plaats. Daar ontving de heldhaftige Jaylor. die den Fanny bij Roanoke eiland en Elisabeth stad kommandeerde, zijne wonde; daar sneuvelde de jeugdige Hutter, ter neder geschoten door de ellendigen die schoten van het schip en van de wallen toen de witte vlag woei van de toppen van den Congress. Hier werden ook en op de zelfde wijze gewond de vlagofficier Buchanan en de luitenant R. Minor. Nu kwamen de gunboats van de James rivier, wier zwarte rook sedert 3 ure tegen den blaauwen hemel gezien was, vliegend langs de walbatterijën. De beschaafde en ridderlijke Tucker in de voorhoede met den Jamestown, luitenant Borney digt bij hem, en de kleine Teaser, luitenant Webb, in haar kielwater. Eenmaal de batterijën voorbij schikten de twee grootste zich in slagorde, terwijl de Teaser naar de Minnesota liep, niet grooter schijnende dan eene sloep. En uitmuntend hield zij de eer van hare vlag op, deed haren naam regt wedervaren. Nu haalt de Roanoke zijn roer op en verlaat het gevecht. Nu dondert de Virginia weder; de Teaser komt steeds nader. Wij komen digter bij, een grenaat komt ons voorop, een andere achteraan, eindelijk een derde met een helder scheepsgeluid, juist over ons hoofd, tot groot genoegen van den kommodore, die deze goede schoten waardeerde. Nu komt de schooner Reindeer schuimende op zijde, hij buldert los en boort den dapperen Beaufort in den grond. Parker spoedt aan en brengt het groote stuk vlaggedoek dat zoo even was afgerukt aan boord. Hij brengt ook een dertig gevangenen en eenige gewonden mede, gewonden die daar ginds onder die witte vlag door de yankees waren ontdekt. Een van hen ligt uitgestrekt, en blaast op het dek den laatsten adem uit — een der yankees door het hoofd geschoten, geheel bebloed en ontdaan, wordt gedood door het onmenschelijk vuur van zijn eigen volk. Nog een ander ligt daar bleek en met een lijdend uiterlijk, de bevelhebber van het geschut van den Beaufort, een edel man, die later ook de laatste rust is ingegaan: hij was een hupsch mensch en een dapper zeeman! Wij drukten Parker de hand, die ligt gewond, even als Alexander, van zijn vaartuig weder bezit neemt, en naar het gevecht terug stoomt. De Patrick Henry, de Jamestown, de Teaser, de Beaufort, de Raleigh en de groote oude Virginia gaan donderend voort. Wij stoomen af en ontmoeten het eerste schip. Wij luisteren naar een verhaal van het voorgevallene; wij drukken vrienden de hand, welgemoed verwijderen wij ons weder en stoomen naar het Swash kanaal. Op eens ontwaren wij door het dikke duister een rood licht, dat breeder en schitterender en rooder wordt; het komt nader en nader en nu brandt stuk voor stuk los in de stille nacht, zoodra het vuur ze bereikt. De batterijen van den Congress ontladen zich over het water heen in een nutteloozen donder. Het was een trotsch schouwspel, en bij het schijnsel van het brandende schip namen wij de terugreis aan naar Norfolk. Ten half twaalf ure was het werk der vergelding volbragt, want op dat uur sprong het schip met hevig geraas in de lucht.

Het gevecht van zondag.

Zoo niet eenige ongelegenheid aan boord van den Virginia op zondag morgen had plaats gegrepen, zou hij zeker het gevecht veel vroeger dan 's morgens ten half negen ure hebben aangevangen. Op dat uur opende hij, gezamenlijk met de Patrick Henry en Jamestown benevens onze andere kanonneerbooten, het vuur tegen den Minnesota die nog steeds stevig in den grond zat. Daar het eb-tij was, zocht de Virginia niet het kanaal waar de Minnesota lag, waarschijnlijk uit vrees van aan den grond te raken; maar op een goeden afstand blijvende opende hij het vuur dat een verschrikkelijke uitwerking had, het schip geheel doorboorde en een aanhoudend gebruik der pomp noodzakelijk maakte om niet te zinken. Vroeg in den morgen werd de Erickson batterij, nu Monitor geheeten, op de hoogte van Newport News Point ontdekt, waarheen hij gedurende den nacht was opgevaren. Spoedig had er tusschen dezen en de Virginia eene hevige ontmoeting plaats, waarbij zij dikwijls niet meer dan dertig of veertig yards van elkander verwijderd waren. Ongelukkig raakt de Virginia aan den grond, en de Erickson maakt van zijn voordeel gebruik om schot na schot op de Virginia te lossen, zonder echter belangrijke schade aan te rigten. Korten tijd daarna kwam de Virginia echter weder los en met volle stoomkracht dreef hij den boeg in den Erickson waardoor deze, zoo als men denken kan, groote schade bekwam. Wij zijn blijde te kunnen mededeelen dat, niettegenstaande het vuur veel heviger was dan zaturdag, er geen groot nadeel aan onze schepen te betreuren was; niet één man was in het minst door de vijandelijke schoten als anderzins gewond. Vele der vijandelijke kanonneerbooten welke in den omtrek waren, werden begunstigd met een paar bommen van de Virginia welke zeer veel uitwerkten en hen onttakelden of deden zinken. Een van die welke ter zijde van den Minnesota lagen had een bom aan boord geworpen welke bij het losbarsten het schip van een scheurde en zinken deed. Na den Minnesota geheel te hebben doorboord en daarenboven den St. Laurence en den Monitor onttakeld en verscheidene der vijandelijke kanonneerbooten uiteen gedreven te hebben — in één woord, na zijn voornemen volvoerd en niets meer te doen te hebben, verlieten onze flinke vaartuigen het tooneel hunner zegepraal en keerden terug naar de plaats waar zij eene andere gelegenheid afwachten om van hunnen moed te doen blijken.

Zie hier afbeeldingen van den Monitor, zoo wel van het uitwendige als inwendige welke wij door eene korte beschrijving laten volgen:

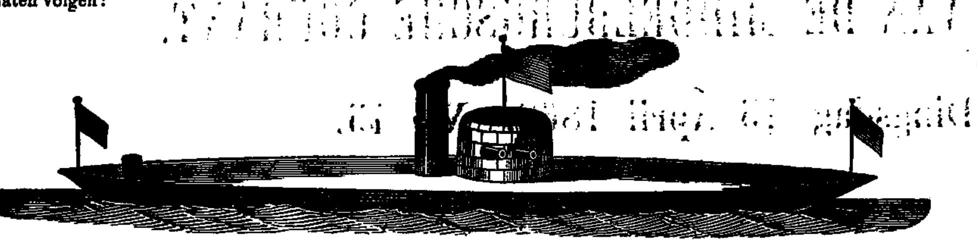

Op het dek van den Monitor ontwaart men niets dan een ronden toren, een schoorsteen en op het achterste gedeelte eene veel op een schilderhuis gelijkende hut. Wanneer men zich in de nabijheid van den vijand bevindt en de schoorsteen dus zou kunnen worden getroffen, verdwijnt hij door middel van zijne telescepische inrigting onder het dek; alsdan ontsnappen stoom en rook door een traliewerk in het dek. Er is eene inrigting gemaakt om wanneer men den Monitor zou willen enteren alsdan een straal kokenden stoom in alle rigtingen te kunnen brengen en zoo doende in een oogenblik het dek schoon te vegen; ieder die het uitlaten van den stoom bij eene lokomotief heeft gezien, kan zich dit krachtig verdedigingsmiddel voorstellen. De achteruit zich bevindende hut, welke zich vijf voet boven het dek verheft, dient tot uitkijk en tevens ter bescherming van den roerganger en den kommanderenden officier; zij kan, wanneer de Monitor eene batterij of ander vast punt mist, aanvallen, — in welk geval hij zich voor en achter met ankers meert en men dus het schip niet behoeft te sturen —, eveneens onder dek verdwijnen. Zij is echter bestand tegen kogels, daar een der kogels van den Merrimac haar trof zonder er in te dringen; door den schok vloog er echter van binnen een houten splinter af, waardoor de luitenant Worden, kommandant van den Monitor, aan het oog werd gewond, zijnde het de eenige persoon die aan boord van de kannonneerboot der Vereenigde Staten getroffen werd.

Als verbetering zal men in 't vervolg die hut, welke thans vierkant is, een ronden vorm geven opdat de kogels daarop beter zouden afstuiten.

De toren is de geheel nieuwe inrigting van dit vreemdsoortig oorlogswerktuig. Hij komt negen voet boven dek uit en bestaat uit een cilinder van plaatijzer van acht verschillende platen ijzer met bouten op elkander verbonden; van binnen zijn deze bouten voorzien van moeren, ten einde ze bij het inbuigen der platen dadelijk te kunnen aandraaijen. De toren heeft 20 voet middellijn. Gesmeed ijzeren balken ondersteunen een ijzeren vloer, waarop de beide Dahlgren kanonnen a 184 amerikaansche ponden naast elkander en in de zelfde rigting zijn geplaatst.

De trompen van deze stukken komen door twee daarvoor in den ijzeren muur aangebragte gaten, welke niet grooter zijn dan noodig is, en door het inspringen der stukken bij het afvuren wordt er een toestel in beweging gebragt waardoor de gaten volkomen worden gesloten, terwijl bij het weder te boord brengen der stukken de schietgaten zich weder openen.

IJzeren pilaren ondersteunen een bomvrij dak in den toren hetwelk bestaat uit ijzeren platen met gaten, en onder het dak zijn eveneens schietgaten gemaakt ten einde ook door middel van geweervuur eene entering te kunnen afweren. Eindelijk is een stang binnen in den toren in verbinding met de machine welke door middel van een raderwerk met tanden den toren op zich zelven doet ronddraaijen. Op de eenvoudigste wijze wordt door middel van dezen stang door slechts één man de vereischte beweging aan den toren medegedeeld welke noodig is om de stukken juist te rigten.

Uit de hut op het achterdek kan men dadelijk aan de bemanning in den toren de uitwerking van de schoten bekend maken. De geheele bemanning, 16 in getal, behalve de bedienden van het geschut, blijft gedurende het gevecht binnendeks.

A. Draaijende toren, met twee Dahlgren's kanonnen.
B. Stoommachine voor den toren.
C. Stoommachine voor den voortstuwer.
D. Ketels.
E. Eetzaal.
F. Verblijf der officieren.
H. Toestel tot ankerligting.
J. Stuurtoestel.
II vóór de leter H: Loopgang.

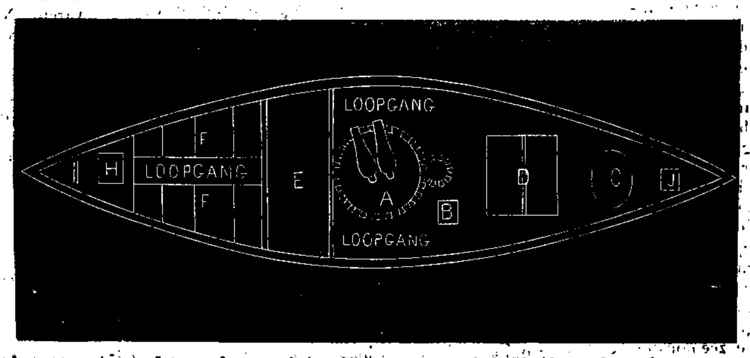

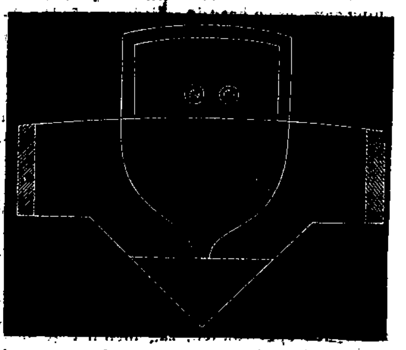

De Monitor is een platbodem vaartuig en gaat hoogstens 10 voet diep, hij heeft twee dekken, waarvan het opperdek 172 voet lang en 41 voet breed, en het onderste dek 124 voet lang en 34 voet breed is. Hiertusschen zijn ook de verblijven voor de bemanning, welke ruim en goed zijn ingerigt, terwijl zij licht en lucht ontvangen door openingen in het dek. De romp is van ijzer en heeft slechts een duim dikte, doch heeft zulk een vorm dat de kogels al hetgeen onder het tweede dek is niet kunnen treffen dan na alvorens door vijf en twintig voet water te zijn gedrongen, terwijl van het onderste dek naar boven de een duim dikke romp wordt bekleed met 2 duim van het hardste eikenhout, waar weder platen tegen zijn aangebragt van 5 duim dikte. Het opperdek heeft een eenigzins ronde vorm, ten einde de daarop komende kogels beter af te stuiten; het is slechts 18 duim boven water en bestaat uit eiken planken van 7 duim dikte welke bedekt zijn met ijzeren platen van 1 duim dik; het wordt gedragen door eiken spanten van de grootste kracht. Het is op deze schildpadden huid dat de kogels van den Merrimac als kurken ballen terug stuitten en toch waren het 100 ponders, geschoten uit Armstrongs kanonnen, waarvan de Merrimac 6 twee voert; de zelfde schoten waarmede dat schipzulk een verwoestende uitwerking deed.

De stoommachine van den Monitor bestaat uit twee tubulaire horizontale ketels met 3000 voet verwarmend oppervlak en twee condensors met liggende cilinders van 40 duim diameter en 22 duim zuigerslag. Niettegenstaande deze krachtige machine loopt de Monitor naauwelijks zeven engelsche mijlen per uur, dus veel minder dan de gepantserde schepen van Frankrijk en Engeland.

Engeland.

De beraadslaging vrijdag in het lagerhuis gevoerd over den toestand van Italië, is te belangrijk om er niet met een enkel woord op terug te komen.

Onze lezers weten reeds dat twee katholieke afgevaardigden uit Ierland zich zeer scherp hebben uitgelaten tegen de regering van Victor Emmanuel en de zedelijke ondersteuning door het engelsche kabinet in de napelsche aangelegenheden verleend, hebben gelaakt. Drie leden van het ministerie hebben op de beschuldigingen geantwoord en de denkbeelden ontwikkeld, die Engeland, ten opzigte van het italiaansche vraagstuk koestert. De heer Gladstone zeide o. a. „Ik koester voor Frankrijk, die groote natie, eene bewondering welke van elk gevoel van afgunst geheel vrij is, omdat ik geloof dat Engeland in geen enkel opzigt Frankrijk iets te benijden heeft. Maar wij spreken hier over eene zaak waarbij geheel Europa het grootste belang heeft, èn in het belang der regtvaardigheid, èn in dat der menschelijkheid, voor den toekomstigen vrede van Europa en voor de eer der groote en schitterende diensten door Frankrijk aan Italië bewezen, wensch ik met opregtheid dat de militaire bezetting te Rome weldra zal ophouden.

Niet minder duidelijk heeft lord Palmerston zich uitgelaten, zoo als men uit de volgende korte aanhaling kan opmaken.

„Het is mijne overtuiging, zeide hij, dat vroeg of laat de wereldlijke magt der pausen moet ophouden; hoe langer deze in stand blijft hoe meer zij schadelijk zal zijn voor hunnen geestelijken invloed. Het is in het voordeel des pausen om zoo spoedig mogelijk van die wereldlijke magt afstand te doen, waarvan zijne ondergeschikten in zijn naam zulkeen groot misbruik hebben gemaakt. De wereldlijke magt zal ophouden en Rome de hoofdstad van Italië zijn. Maar de paus zal zijne waardigheid van hoofd der kerk behouden, en voortdurend zetelen op het vatikaan, als Rome tot hoofdstad zal zijn verheven. Men zegt dat de oplossing van het vraagstuk in handen is van den franschen keizer. En met regt. De wereldlijke magt hangt af van de tegenwoordigheid der fransche soldaten te Rome, die haar in stand houden tegen den zin van bijna alle onderdanen des paussen. Is dat dan een toestand die een souverein waardig is, welke zich onafhankelijk waant? Het is de ellendigste toestand waarin een vorst kan geraken, maar die niet lang kan duren. Ik wil niet beweren dat de bezetting van Rome eene schending is van het volkenregt, omdat zij plaats heeft op verzoek van den vorst des rijks; maar het is eene schending des beginsels van non-interventie, en der beloften in het begin des oorlogs afgelegd, waarvan het doel was: vrijmaking van Italië van de Middellandsche zee tot aan de Adriatische.

— Men verneemt dat de heer de Lavallette spoedig uit Engeland zal terugkeeren om weder naar Rome te vertrekken. La patrie bevestigt dit berigt.

Pruissen.

De plaatsing van den veelbesproken brief in de Voss. Zeitung houdt steeds veler gedachten bezig. Het is eindelijk aan de policie, wier gewelddadige middelen om de waarheid te vernemen ten deze zeer gelaakt worden, gelukt om den schuldige te vinden. Een ambtenaar van het ministerie van oorlog heeft den brief ontvreemd. Daar de afzetting van dezen persoon, Kohler genaamd, wordt te gemoet gezien, is op de beurs eene inteekenlijst opgemaakt om hem schadeloos te stellen. Reeds heeft men voor eene belangrijke som geteekend.

Frankrijk.

Het schijnt dat de fransche regering zich niet meer verzet tegen het vertrek der bisschoppen naar Rome, het zij omdat zij toelaat wat toch niet te beletten is, het zij omdat de mededeelingen die door den heer de Lavallette zijn gedaan omtrent het doel der bijeenkomst, de strenge maatregelen heeft onnoodig gemaakt, welke in het eerst, bij het minder kerkelijk karakter dat het bijeen geroepen koncilie vertoonde, noodig werden geacht.

Zondag ll. heeft de receptie plaats gehad op de tuilleriën van het japansch gezantschap. In hunne redevoering hebben de gezanten zich geluk gewenscht met het verdrag dat de betrekkingen tusschen de twee rijken hechter zal maken; zij gaven hunnen wensch te kennen om naar Japan te worden teruggebragt op een fransch oorlogschip.

De keizer heeft daarop geantwoord: „ik reken mij gelukkig de vertegenwoordigers voor mij te zien van het japansche rijk. Ik hoop dat het traktaat goede gevolgen moge hebben. Ik twijfel niet of uw verblijf in Frankrijk zal u een juist begrip geven van de magt en grootheid dezer natie."

„De ontvangst die u bereid is, de vrijheid die gij geniet, zullen u overtuigen dat de gastvrijheid een der eerste deugden is van een beschaafd volk. Gaarne zal ik u op een fransch oorlogschip naar Japan doen terugbrengen. Gij zult met de aangename herinneringen van uwe europeesche reis de verzekeringen van mijn verlangen kunnen overbrengen om met Japan in de meest vriendschappelijke betrekking te blijven voortleven."

— Te Parijs is het berigt ontvangen dat er eene ontploffing heeft plaats gehad van eene aanzienlijke hoeveelheid ammunitie in eene kazerne van het mexikaansche leger, niet verre van Oribaza. Twaalf honderd man ongeveer zijn daardoor gedood of gewond. Van het fransche leger zijn dadelijk officieren van gezondheid naar de plaats des onheils gezonden.

Italië.

Het corps diplomatique is door koning Victor Emmanuel uitgenoodigd hem op zijne reis naar Napels te vergezellen; het zal aan dat verzoek waarschijnlijk voldoen.

Op 13 april heeft Garibaldi zich naar Brescia begeven.

— In eene turijnsche korrespondentie wordt berigt dat de koning, alvorens de reis naar Napels aan te nemen, nog de benoeming zal teekenen van Garibaldi tot opperbevelhebber over alle afdeelingen nationale garde in Italië.

België.

De kamer van afgevaardigden is tot 6 mei uiteen gegaan. In hare laatste zitting heeft zij een wetsontwerp aangenomen, waarbij wordt bepaald, dat de staat eene stoomboot zal koopen om uitbreiding te geven aan de dienst tusschen Ostende en Dover. De antwerpsche fortifikatie-kwestie blijft dus steeds onopgelost.

— Door den minister van oorlog is aan de verscheidene bevelhebbers van het leger de volgende cirkulaire gezonden.

„Mijne heeren, de amerikaansche oorlog heeft een toestand doen geboren worden, die aller nadeeligst is voor de katoenfabrieken van alle landen. De stad Gent heeft in 't bijzonder veel te lijden van de tegenwoordige krisis, en het is hoog noodig om hulp te verleenen aan de talrijke ijverige werklieden, die thans aan de weldadigheid vragen wat gebrek aan werk hun niet geven kan. Ik meen dat het leger wel geneigd zal zijn om ook zijnen bijstand te verleenen tot elken maatregel strekkende om hun lijden te verzachten, en om ieder in de gelegenheid te stellen eene bijdrage te leveren voor de wakkere werklieden, heb ik bepaald, dat in iedere garnizoensplaats waar een militair muziekkorps aanwezig is, een koncert zal gegeven worden, waarvan de opbrengst zal strekken tot verligting der gentsche fabriekarbeiders-klasse."

— Alle onafhankelijke belgische dagbladen laten zich op de hevigste wijze uit tegen de buitensporige vermeerdering van de uitgaven voor het departement van oorlog en tegen de stijfhoofdigheid van het ministerie dat die uitgaven blijft doordrijven, niettegenstaande de tegenwoordige gebeurtenissen, volgens die bladen, het nut er van minstens zeer twijfelachtig maakt.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.